

В. Климчук наголошує, що особливу увагу тут варто звернути на вразливих осіб, які потребують додаткової допомоги, а саме дітей та підлітків, осіб із хронічними захворюваннями та інвалідністю, а також людей, що мають підвищений ризик дискримінації чи насильства. Водночас одним із компонентів програми є піклування про власний психічний стан тих, хто надає допомогу, тобто увага до власного навантаження, слідкування за режимом харчування та сну, наявність колег для обговорення труднощів. Важлива рекомендація — працювати в парі і відстежувати стан одне одного [3].

Висновки. Отже, у контексті того, що велика частина населення України уже потребує і надалі потребуватиме психологічної допомоги, організація базової психосоціальної підтримки людям, які пережили психотравмуючі події, є вкрай важливою. Суть її полягає в тому, щоб якомога швидше послабити дію стресового чинника та надати психологічну підтримку потерпілій особі. Перша психологічна допомога дає потерпілому змогу осмислити та прийняти власні реакції. Водночас одним із компонентів програми є піклування про власний психічний стан тих, хто таку допомогу надає.

Література:

1. Перша психологічна допомога. Львів: Друкарські куншти, 2015. 184 с.
2. Перша психологічна допомога: посібник для працівників на місцях / International Medical Corps. Київ: Пульсари, 2017. 64 с.
3. Соціально-психологічні технології відновлення особистості після травматичних подій: практичний посібник / за наук. ред. Т.М. Титаренко. Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2019. 220 с.
4. Snider L., Schafer A., Ommeren M. Psychological First Aid: Guide for Field Workers (English). World Health Organization, 2011. 88 p.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ В ЖИТЛОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Северин А. В.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
severun@gsuite.pnpu.edu.ua*

Сажієнко Д. В.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
sazhienko@gsuite.pnpu.edu.ua*

Сучасний готель обладнаний численними технічними засобами та інвентарем, має великий штат співробітників і постійно приймає нових гостей. Тому питання охорони праці та безпеки є пріоритетними для готельних закладів. Готелі повинні вживати заходів для запобігання травматизму, забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов, електробезпеки та навчання персоналу.

Загальне керівництво охороною праці в готелі здійснює директор (роботодавець), який відповідає за виконання вимог трудового законодавства, стандартів з охорони праці та умов колективного договору. Директор наказом призначає відповідальну особу за охорону праці, створює службу охорони праці та визначає відповідальних за стан безпеки в кожному підрозділі, а також за навчання персоналу і перевірку знань. Кожен готель, відповідно до нормативних документів, розробляє власні інструкції та положення з організації охорони праці та виробничої санітарії, а також складає інструкції для різних категорій працівників. [3]

Працівник готелю повинен дотримуватися правил і норм з охорони праці, знати, як правильно використовувати колективні та індивідуальні засоби захисту, а також

негайно інформувати свого керівника про будь-які аварійні ситуації або загрози для життя та здоров'я. Працювати у готелі дозволяється лише після проходження інструктажу з техніки безпеки. Інструктажі можуть бути вступними, основними, повторними, позаплановими та поточними. [1]

Причини травм можуть бути пов'язані з організаційними або технічними факторами. До організаційних відносяться: недостатній контроль за дотриманням правил безпеки, недостатня кваліфікація працівників, відсутність інструктажу, неналежне освітлення, невідповідні температурні умови, погана вентиляція тощо. Технічні причини включають несправність обладнання, інструментів або засобів безпеки, а також безлад або незручності на робочому місці. Додатковими факторами можуть бути стан здоров'я працівника, його неухважність, втома або сп'яніння.

Розслідування та облік нещасних випадків проводяться згідно з «Положенням про порядок розслідування та обліку нещасних випадків на виробництві», яке встановлює єдині вимоги для всіх готельних закладів. За результатами розслідування робиться висновок, який обов'язковий для виконання роботодавцем і може бути оскаржений у державній інспекції праці або в суді.

Гігієна праці займається вивченням умов праці та їх впливу на здоров'я людини, а також розробляє заходи для покращення та збереження здоров'я працівників, підвищення їхньої продуктивності та ефективності. Існує кілька гігієнічних критеріїв оцінки умов праці:

- забруднення повітря;
- температура, вологість і швидкість повітря;
- рівень шуму;
- освітленість;
- санітарний стан;
- особиста гігієна працівників [2].

Готелі зобов'язані дотримуватися санітарно-гігієнічних вимог, встановлених органами епідеміологічного контролю. Це стосується чистоти приміщень, стану сантехніки, утилізації відходів, захисту від шкідників та обробки білизни. Усе газове, водопровідне та каналізаційне обладнання має бути встановлено і використовуватись відповідно до «Правил технічної експлуатації готелів та їх обладнання».

Щодня необхідно проводити вологе прибирання, видаляти пил і павутиння, пилососити килими та килимки, а також протирати вікна та двері. Наприкінці прибирання кімната має бути ретельно очищена й залишена в ідеальному стані. Регулярно слід виконувати прибирання з використанням мильно-лужних розчинів, хлорного вапна, а також проводити генеральне прибирання, дезінфекцію та боротьбу з комахами (дезінсекцію).

Особливу увагу потрібно приділити роботі покоївок, які перевозять білизну та чистячі засоби на спеціальних візках. Заборонено зберігати в одному приміщенні інвентар для прибирання, брудну білизну та одяг, призначений для відпочинку або переодягання персоналу. Такі приміщення мають бути обладнані індивідуальними шафами, обідніми столами, стільцями тощо. [3]

Інструкція з санітарії зобов'язує персонал приділяти особливу увагу постільній білизні гостей та забезпечувати її своєчасну заміну. До санітарних вимог також відноситься підтримка належного стану території навколо готелю. На подвір'ї мають бути встановлені контейнери для збору побутових відходів, а вторинна сировина та макулатура повинні збиратися і зберігатися окремо.

На основі нормативних актів і типових інструкцій кожен готель розробляє власне положення щодо організації охорони праці та санітарії. Також для кожної категорії працівників створюються окремі інструкції.

Література:

1. Атаманчук П. С., Чорна О. Г., Панчук О. П., Мендерецький В. В. Безпека життєдіяльності та охорона праці (Практичний курс) : Навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : Думка, 2010. 152 с.
2. Єршов А. В. Система провітрювання і планувальна структура житлового будинку. В кн.: Дослідження по мікроклімату населених місць і будівель по будівельній фізиці. Київ, 2002. 145 с.
3. Мальська М. П., Пандяк І. Г., Занько Ю. С. Організація готельного обслуговування : Підручник. Львів, 2011. 366 с.

АНАЛІЗ ПИТАНЬ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ АГІТАЦІЙНО-ПРОПАГАНДИСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Синиця С.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

sinitsasv@ukr.net

Синиця Т.О.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

sinicata@ukr.net

Шестерова Л.Є.

Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської

обласної ради

lydmula121056@gmail.com

Актуальність дослідження. Зміна ставлення населення до фізичної підготовки, суттєва перебудова у цьому відношенні свідомості та поведінки людей – актуальні, на сьогодні, пропагандистські завдання. Засоби масової інформації значною мірою підсилюють промоцію рухової активності, тому від них залежить якість здійснення пропаганди фізичної культури та спорту та здорового способу життя в цілому [4].

Це обумовлено тим, що у сучасних соціально-економічних умовах, що характеризуються ринковими відносинами та комерціалізацією практично всіх професійних сфер, виникає конкуренція, та необхідність отримання прибутку за рахунок пропагування продуктів своєї професійної діяльності [1]. Соціальні умови, що склалися, самим безпосереднім чином позначилися на діяльності спортивних організацій та установ, обумовлюючи необхідність посилення пропаганди для привернення уваги населення до фізичної культури та спорту [2].

Тому майбутні фахівці з фізичної культури та спорту повинні бути обізнаними у засобах пропагандистської діяльності здорового способу життя та бути готовими до здійснення такої діяльності.

Мета дослідження: визначити рівень формування компетентностей пропаганди фізичної культури та спорту серед населення, у студентів спеціальності «Фізична культура і спорт».

Методика й організація дослідження. У ході наукової роботи було використано такі методи дослідження: вивчення, аналіз та синтез науково-методичної та спеціальної літератури.

Дослідження проводилося на базі Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Пропагування, ЗМІ та PR-технології є сучасними засобами формування суспільної свідомості та цінностей сучасного товариства. Для успішної та продуктивної діяльності майбутні фахівці з фізичної культури та спорту повинні володіти, окрім методики проведення занять різного спрямування, також